

Mor als 92 anys Lluís Virgili, alma mater i director de l'Orfeó Lleidatà

Va ser distingit amb diferents reconeixements entre els quals la Creu de Sant Jordi per la seva trajectòria de servei a la música i a Catalunya

Lluís Virgili, alma mater i director de l'Orfeó Lleidatà del 1953 al 1991 | ACN

Lluís Virgili i Farrà, alma mater i director de l'Orfeó Lleidatà del 1953 al 1991, ha mort aquest dijous a l'edat de 92 anys. Sota la seva direcció, l'Orfeó Lleidatà es va endinsar en repertoris molt diversos, des de la polifonia clàssica, fins als Negres Espirituals, amb una especial dedicació a la música tradicional catalana i d'autor català.

En aquests cants propis del poble negre esclavitzat s'hi reflectia l'anhel de llibertat que en aquells moments el poble català compartia a causa de l'opressió de la dictadura franquista. La tasca de Lluís Virgili es va veure recompensada per tot un seguit de reconeixements públics per la seva trajectòria de servei a la música i a Catalunya. Així, el 1984 va rebre la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya i el 1998 un dels Premis d'Actuació Cívica de la Fundació Lluís Carulla. El 2008 va rebre la Medalla al Mèrit Cívic de l'Ajuntament de Lleida.

Lluís Virgili va néixer el 16 de juliol de 1925 a Manresa, fill d'Antoni Virgili i Lluïsa Farrà. Posteriorment la família es va traslladar a Lleida, on el seu pare va ser nomenat director de l'Orfeó Lleidatà, però dissortadament va morir durant la Guerra Civil. Aquest fet va suposar la paralització de l'activitat de l'entitat.

Tot i això, a principis dels anys 50, un grup d'antics cantaires de l'Orfeó va contactar amb Virgili i li va proposar la direcció de l'Orfeó, en aquells moments inactiu. Lluís Virgili, que havia estudiat

música i havia estat membre de l'Escolania de Montserrat, en va acceptar la direcció. Va iniciar d'aquesta manera un llarg camí de servei a la música i a Catalunya.

Paral·lelament, juntament amb Josep Aran, Virgili va recórrer nombroses poblacions lleidatanes en les quals van començar a organitzar de nou moltes corals que havien desaparegut. Aquest va suposar el naixement del Centre de Promoció Coral de les Terres de Lleida. Aquest contacte amb la realitat del país va fer adonar a Virgili de la manca de persones preparades per assumir els reptes de la recuperació musical de casa nostra.

És així com es van iniciar, des de 1964, els Cursos Internacionals de Direcció, amb la coral francesa À Coeur Joie, i els Cursos Nacionals celebrats cada any per Nadal. Aquests cursos Internacionals van ser, durant més de 30 anys, l'escola de molts directors, molts d'ells encara en actiu, i que van abastar camps tant diversos com ara la pedagogia musical i direcció coral, tècnica vocal, expressió corporal, conjunt instrumental i orquestra i iniciació a la direcció d'orquestra per a directors de cor.

Amb Lluís Virgili, l'Orfeó Lleidatà es va endinsar en repertoris molt diversos, des de la polifonia clàssica, fins als Negres Espirituals, amb una especial dedicació a la música tradicional catalana i d'autor català. Sota la seva direcció es van enregistrar el Rèquiem de Fauré amb l'Orquestra de la Radio Televisió Francesa, el Magníficat de Bach, diversos singles amb Cants Espirituals Negres, cançons patriòtiques i Cants de les Terres de Lleida.

Destaca la innovadora introducció dels negres espirituals al nostre país de la mà del compositor americà W.L. Dawson. L'any 1956 el director afroamericà d'Alabama, va arribar a Lleida per iniciar els cantaires de l'Orfeó en els espirituals negres. A canvi, el director Lluís Virgili el va instruir sobre la polifonia religiosa d'aquí. En aquests cants propis del poble negre esclavitzat s'hi reflectia l'anhel de llibertat que en aquells moments el poble català compartia a causa de l'opressió de la dictadura franquista.